

<http://mail.cgtcatalunya.cat/spip.php?article12265>

Presentació del llibre 'Els Comitès de Defensa de la CNT' el 17 de gener a Reus

- Actualitat - Notícies -

Date de mise en ligne : dimecres 11 de gener de 2017

Date de parution : 17 de gener de 2017

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Presentació del llibre 'Els Comitès de Defensa de la CNT (1933-1938)' a càrrec del seu autor l'historiador Agustín Guillamón + debat obert

Dimarts 17 de gener, 20h. a la Sala Miquel Ventura (Biblioteca) del Centre de Lectura (c/Major 15, Reus)

Dels Quadres de Defensa dels Comitès Revolucionaris de Barriada, les Patrulles de Control i les Milícies Populars.

'Els Comitès de Defensa de la CNT', primer llibre d'Edicions Malapècora, és una traducció al català de l'original "Los Comités de Defensa de la CNT en Barcelona (1933-1938)", de l'Agustín Guillamón, editat l'any 2011 per Aldarull.

L'Agustín Guillamón és llicenciat en Història Contemporània per la Universitat de Barcelona, i des de 1993 director de la revista "Balance. Cuadernos de historia". És autor de diversos llibres sobre la revolució social del 1936, centrats principalment a Barcelona.

Organitzen: CGT Baix Camp-Priorat i Centre de Lectura Secció d'Història

Pròleg del llibre, escrit pel Secretari General de la CGT de Catalunya, Ermengol Gassiot:

"L'oblit és una arma del Poder. De qui té la capacitat d'escriure la història. De dictar-la, des de les institucions, les editorials i els mitjans de difusió massiva. És, l'oblit, una arma tant poderosa que té el poder d'imposar-nos una versió de com és la realitat, de com hem arribat al moment actual i de quina ha sigut la nostra participació en el procés. I això afecta tant a la història gran com a la, per dir-ne d'alguna manera, la nostra més particular. Quantes vegades hem sentit explicar el segle XIX a partir dels canvis tècnics a la indústria i de les disputes entre liberals i conservadors mentre es passa de puntetes sobre les revoltes, cremes de convents, sublevacions o la construcció d'espais i associacionismes d'arrel popular? De manera una mica similar, alguna vegada també hem sentit afirmacions com "els (i les) anarcosindicalistes mai hem emprat la violència". Tot plegat té a veure amb la imposició d'identitats col·lectives, tant al conjunt de la població com a espais que ens reclamem hereus d'organitzacions de combat de la classe treballadora de fa unes dècades.

La publicació d'aquest llibre, una traducció de l'original titulat "Los Comités de Defensa de la CNT en Barcelona (1933-1938)" de l'Agustí Guillamón editat originàriament per Aldarull el 2011, pretén lluitar contra aquest oblit imposat. Ens obre la mirada cap a aspectes poc tractats del moviment llibertari i, concretament, anarcosindicalista construït al voltant de la CNT i de la FAI a la dècada dels 1930's del segle passat. Fuig de tabús actuals, massa sovint imposats per nosaltres mateixos, i parla de la violència. Una violència entesa com un mitjà per enderrocar el poder de l'estat i del capital i defensar la construcció de la revolució, i no com una fi en si mateixa. El llibre ens introdueix als debats, dubtes, crítiques i rectificacions dels qui van protagonitzar la creació d'aquesta eina del moviment obrer. Pensant en el present, ens incita a debats en certa mesura prohibits actualment. Una prohibició

que comença per la nostra pròpia resistència a pensar en els termes dels i les que van protagonitzar les històries que ens recull i exposa l'Agustí.

Lluny de caure en un fetitxisme de pistoles i "naranjeros", aquest estudi posa sobre la taula el paper de l'organització, un element indispensable per a superar les limitacions dels esclats espontanis i preparar, si cal cuinada a foc lent, una gran força popular capaç de fer la revolució. Ens ho mostra en il·lustrar tant els debats entre les diferents organitzacions de combat de l'anarcosindicalisme com les anàlisis crítiques

de l'onada revolucionària de principis del 1933. Els fracassos i les discussions, no obstant, no van actuar com un factor de desmobilització sinó que, per contra, van permetre preparar el teixit organitzatiu que els dies 19 i 20 de juliol van derrotar militarment el feixisme a Barcelona i altres poblacions catalanes i van iniciar la revolució social.

El llibre també ens mostra la destrucció de l'experiència revolucionària i com aquesta no va venir del triomf de l'exèrcit feixista, com a mínim en una primera instància. La distinció entre les lluites reformistes i revolucionàries és de cabdal importància, com estem veient també avui en dia. En un enfrontament sense pacte possible, com el que dissenyava l'organització anarcosindicalista els anys 1930's entre les i els treballadors i la burgesia, les opcions de reforma havien d'acabar traïnt la lluita popular. La progressiva consolidació del poder de la Generalitat a finals del 1936 i inicis del 1937, amb la participació fins i tot de destacats dirigents de la CNT va facilitar aquest procés. Les contradiccions que aleshores van patir l'anarcosindicalisme i la resta d'organitzacions revolucionàries són una bona mostra de les complexitats de determinats moviments històrics i la dificultat de prendre decisions sobre la marxa.

L'aniversari d'una revolució i, concretament, de la Revolució de juliol del 1936, és una bona excusa per editar un llibre que combat l'oblit, les històries tergiversades i els prejudicis. Volem girar el cap i, de manera breu, centrar la mirada en un seguit de fets de fa 80 anys i en les dones i homes que els van protagonitzar. Conèixer les seves accions però, sobretot, entendre-les en el context en que les van dur a terme. I un cop feta aquesta retrospectiva, tornarem a girar la mirada per fixar-la endavant. Tenim un present per combatre i un futur per construir. Dels i les que ens van precedir, ara fa 80 anys, envegem especialment el convenciment que tenien que farien la revolució i la seva capacitat per treballar, en base a fets concrets, per preparar-la. Potser aquesta és la principal lliçó del llibre. L'aprenem i ens hi posem. Perquè, un cop eliminat l'oblit, no volem viure només de records i d'enveges. Avui, com ahir, és hora de posar les nostres mans a construir les eines per fer la revolució social."

<dl class='spip_document_7348 spip_documents spip_documents_left' style='float:left;'>